

Обговорення результатів комплексної оцінки вхідного контролю засвоєння практичних навичок лікарями-інтернами першого року навчання за фахом «Загальна практика - сімейна медицина» в контексті роботи проблемних комісій медичної академії за різними напрямками та на різних рівнях (додипломна та післядипломна) дозволяє інтегрувати роботу різних кафедр вищого навчального закладу та розробляти дієві механізми нівелювання виявлених недоліків підготовки майбутніх лікарів.

Література

1. Наскрізна програма підготовки студентів медичних факультетів вищих медичних навчальних закладів IV рівня акредитації та лікарів-інтернів для оволодіння практичними навичками та методиками, необхідними для роботи на посадах лікарів за спеціальністю «Загальна

практика – сімейна медицина» (затверджена МОЗ України 07.04.2011).

2. Робоча наскрізна програма підготовки студентів медичних факультетів вищих медичних навчальних закладів IV рівня акредитації лікарів-інтернів для оволодіння практичними навичками та методиками, необхідними для роботи на посадах лікарів за спеціальністю «Загальна практика – сімейна медицина» (затверджена ЦМК ДЗ «ДМА МОЗ України», протокол №7 від 25.06.2013),

3. Наказ МОЗ України №34 від 15.01.2014. «Про затвердження та впровадження медико-технологічних документів зі стандартизації екстреної медичної допомоги».

4. Наказ МОЗ України № 437 від 31.08.2004 «Про затвердження клінічних Протоколів надання медичної допомоги при невідкладних станах у дітей на шпитальному і до шпитальному етапах».

АКТИВНІ ФОРМИ НАВЧАННЯ ЯК СПОСІБ МОТИВАЦІЇ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ

І. Л. Височина, В. В. Крамарчук, О. А. Росицька, С. Ф. Азарков

Державний заклад «Дніпропетровська медична академія МОЗ України»

Вступ. Останнім часом якісні зміни в освітньому просторі країни набули значних обертів. Перш за все, це пов'язано з інтеграцією до Європейської спільноти.

На перший план стала виходити не просто передача знань, вмінь та навичок від викладача до студента, а й особистісна спрямованість на майбутнього спеціаліста. При цьому виховання особистості полягає насамперед у розвитку його потреб і мотивів [2].

Характер мотивації до навчання і особливості особистості є, по суті, «лакмусовим папірцем» якості освіти. Перед викладачами постало завдання бути готовими мотивувати до навчання, опановувати нові методологічні засоби.

Прикладами інноваційних способів організації навчальної діяльності студентів та молодих спеціалістів є метод проєктів, кейс-метод, ділова гра, навчання у співпраці, метод «мозкового штурму» та метод «внутрішньої гри», взаємонавчання в групах та інші, що розглядаються нами як активні методи навчання у вишах [3].

Ігрові форми навчання, як жодна інша технологія, сприяють використанню різних способів мотивації.

Пізнавальна гра як метод навчання дає можливість:

- сформулювати мотивацію на навчання, і тому може бути ефективною на початковій стадії навчання;

- оцінити рівень підготовленості учнів (може бути використана як на початковій стадії навчання - для вхідного контролю, так і на стадії завершення - для підсумкового контролю ефективності навчання);

- оцінити ступінь оволодіння матеріалом і перевести його з пасивного стану - знання - в активну - вміння, і тому може бути ефективною в якості методу практичного відпрацювання навичку відразу після обговорення теоретичного матеріалу [1].

Основна частина. Проаналізувавши літературу, доводиться констатувати, що усталені погляди в цій сфері ще не склалися, пошуки оптимального підходу продовжуються. На кафедрі післядипломної освіти ми ведемо активний пошук шляхів і способів активізації пізнавальної діяльності у процесі навчання. Одним із таких методів вирішення проблеми мотивації стало проведення вікторини серед лікарів-інтернів 1-го року навчання. В процесі підготовки був задіяний весь колектив кафедри, створено набір питань, продумано методіку проведення.

Результати проведеної вікторини виявились кращими, ніж ми сподівались, оскільки нам не тільки вдалося мотивувати майбутніх лікарів до поглибленого вивчення деяких медичних аспектів, а й виявити певні недоліки в знаннях. Аналіз результатів показав недостатню обізнаність лікарів-інтернів з наказами МОЗ України, які регламентують роботу лікаря загальної практики-сімейної медицини по наданню допомоги при гострих респіраторних інфекціях, артеріальній гіпертензії; а також з примірним табелем матеріально-технічного оснащення. Прикро констатувати той факт, що досі є прогалини у системності підходу до розшифровування електрокардіограм. Найкращі знання учасники продемонстрували з неврології, медицини невідкладних станів, хірургії, а найгірші з внутрішніх хвороб, акушерства та гінекології.

Висновки. Стимулом до подальшого навчання має послужити як успіх учасника у вигляді перемоги, відчуття, що зусилля спрямовані на навчання не залишились непоміченими і були оцінені належним чином; так і поразка – можливість реваншу в майбутньому.

Прагнення отримати визнання своїх істинних заслуг з боку оточуючих - одне з фундаментальних властивостей людської природи. При цьому ми переконались, що стимулом може виступати не тільки грошова винагорода, а й правильно організоване азартне професійне суперництво. Ми плануємо продовжити методологічний пошук у цьому напрямку та вважаємо, що ігрова форма навчання має значний потенціал для широкого впровадження у навчальний процес.

Література

1. Гуштин Ю. В. Интерактивные методы обучения в высшей школе // Психологический журнал Международного университета природы, общества и человека «Дубна». 2012. № 2. С. 1–18.

2. Дубовицкая, Т. Д. "Методика диагностики направленности учебной мотивации." Психологическая наука и образование 2 (2002): 42-45.

3. Стрелец, С. "Преваги використання організаційно-навчальних ігор у системі сучасної вищої освіти." Витоки педагогічної майстерності. Серія: Педагогічні науки 10 (2012): 275-279.